

Tazatelka ScaC

V okamžiku, kdy zazvoním v domácnosti, se jako tazatel musím legitimovat. Mám průkazku, kde je uvedeno, že jsem tazatelkou společnosti ScaC, a dále mám desky a veškerou dokumentaci právě k tomuto výzkumnému projektu PIAAC.

Následně se pokusím vybrat člena domácnosti, který by byl vhodný právě do tohoto výzkumu. Jedná se v podstatě o konkrétního člověka ve věkovém rozmezí 16 až 65 let, který je určen náhodným výběrem.

Schůzka s tazatelem probíhá podle možností respondenta. Většinou tazatel preferuje domácnost respondenta, nicméně je možné schůzku učinit na jakémkoliv - třeba veřejném - místě.

Samotné dotazování probíhá anonymně. Do výzkumného projektu je zadáno pouze křestní jméno respondenta. Následně dochází k otázkám faktickým, kde se ptáme na základní údaje ohledně respondenta. Otázky ohledně vzdělání, ohledně zaměstnání a dalších vzdělávacích aktivit. Posléze přejdeme na cvičení, které probíhá na přenosném počítači, případně v papírové verzi tohoto dotazování.

Dotazování je individuální s tím, že někdo dotazování může ukončit za rychlejší čas, někomu to trvá trochu déle.

Můžu říct ze zkušenosti, že dotazování probíhalo přibližně hodinu a půl až dvě hodiny.

Za dotazování je stanovena finanční odměna ve výši 500 Kč.

I přes počáteční nedůvěru respondenti opravdu šli do tohoto výzkumného úkolu s nadšením a zejména se jim líbila právě možnost mezinárodního srovnání v tomto projektu. Zároveň kvitovali podpurný vliv na vzdělávací systém, který přináší výsledky tohoto projektu.

Pokud bych sama za sebe měla zhodnotit mezinárodní srovnání – kde by se mohla Česká republika na tomto žebříčku umístit - tak bych si osobně tipla, že možná někde lehce pod průměrem. Zejména v Evropě se nacházejí mnohem vyspělejší země, zejména skandinávské, které na tom budou mnohem lépe.